

เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงาน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เพื่อให้การพิจารณาประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อยมี

ประสิทธิภาพและสอดคล้องกับบทบัญญัติในมาตรา ๗๘ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ.

๒๕๓๓

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ

แผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ประกอบกับมาตรา ๑๙ (๔) แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ.

๒๕๓๓ เลขาธิการจึงออกประกาศให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ขั้นตอนการรับแบบคำขอ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ๑.๑ เมื่อรับแบบคำขอรับประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงาน (สปส ๒ - ๐๑/๗) จาก

กรมการจัดหางานซึ่งผู้ประกันตนกรณีว่างงาน ได้ยื่นไว้พร้อมกับการขึ้นทะเบียนหางาน ให้บันทึก

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา การรับแบบคำขอรับประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงานในระบบสารสนเทศ

๑.๒ กรณีกรมการจัดหางานมีหนังสือให้ผู้ประกันตนกรณีว่างงานติดต่อกับ

สำนักงานประกันสังคม เนื่องจากไม่ปรากฏชื่อในฐานข้อมูลของสำนักงานประกันสังคมให้

ดำเนินการดังนี้

(๑) ประสานงานกับนายจ้างเพื่อตรวจสอบว่าเคยเป็นผู้ประกันตนหรือไม่

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (๒) กรณีเป็นผู้ประกันตน แต่ยังมีได้แจ้งขึ้นทะเบียนผู้ประกันตน (สปส ๑ -

๐๓) ให้นายจ้างดำเนินการแจ้งขึ้นทะเบียนประกันตนรายดังกล่าว รวมทั้งลูกจ้างรายอื่น ๆ ของ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สถานประกอบการให้ครบถ้วนตามกฎหมาย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (๓) ในกรณีที่นายจ้างไม่ขึ้นทะเบียนให้ผู้ประกันตน โดยสถานประกอบการ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ดังกล่าวเลิกกิจการหรือหยุดกิจการชั่วคราว และไม่สามารถติดตามตัวนายจ้างได้ หรือนายจ้างไม่

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา แจ้งขึ้นทะเบียนในกรณีอื่น ๆ ให้ดำเนินการสอบหาข้อเท็จจริงจากพยานเอกสารหรือพยานบุคคล

และหลักฐานที่เกี่ยวข้อง หากข้อเท็จจริงปรากฏว่าเป็นผู้ประกันตนให้บันทึกรายละเอียดเพื่อขึ้น

ทะเบียนผู้ประกันตนต่อไป

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (๔) มีหนังสือแจ้งผลการตรวจสอบให้ผู้ประกันตนกรณีว่างงานและกรมการจัดหา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา งานทราบทันที

ข้อ ๒ การตรวจสอบสิทธิ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ๒.๑ ตรวจสอบข้อมูลผู้ประกันตนกรณีว่างงานว่ามีสิทธิได้รับประโยชน์

ทดแทนกรณีชราภาพหรือไม่

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (๑) กรณีอายุครบ ๕๕ ปีบริบูรณ์แล้ว ให้วินิจฉัยเป็นกรณีไม่มีสิทธิ และมีหนังสือ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา แจ้งผลให้ผู้ประกันตนกรณีว่างงานทราบ รวมทั้งให้ยื่นคำขอรับประโยชน์ทดแทนกรณีชราภาพ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (๒) กรณีอายุยังไม่ครบ ๕๕ ปีบริบูรณ์ ให้พิจารณาข้อ ๒.๒ ต่อไป

๒.๒ ตรวจสอบสถานะความเป็นผู้ประกันตนจากข้อมูลฐานทะเบียนผู้ประกันตน กรณีพบว่าไม่เป็นผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๓ หรือพบว่าเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๓ แต่เป็นการกลับเข้าทำงานภายหลังการว่างงานครั้งที่ยื่นคำขอให้พิจารณาข้อ ๒.๓ ต่อไป

๒.๓ ตรวจสอบระยะเวลาการว่างงานในครั้งนี้อาจฐานการว่างงาน

(๑) กรณีมีระยะเวลาการว่างงานไม่ถึง ๘ วัน ให้วินิจฉัยเป็นกรณีไม่มีสิทธิและมีหนังสือแจ้งผลให้ผู้ประกันตนกรณีว่างงานทราบ

(๒) กรณีมีระยะเวลาการว่างงานตั้งแต่ ๘ วันขึ้นไป ให้พิจารณาข้อ ๒.๔ ต่อไป

๒.๔ ตรวจสอบระยะเวลาการจ่ายเงินสมทบ ในฐานะข้อมูลเงินสมทบหรือจากแบบ สปส.๑ - ๑๐ ว่ามีการจ่ายเงินสมทบกรณีว่างงานครบ ๖ เดือนภายในระยะเวลา ๑๕ เดือน ก่อนการว่างงาน ครั้งนี้หรือไม่

(๑) กรณีไม่ครบ ๖ เดือนภายในระยะเวลา ๑๕ เดือนก่อนการว่างงานครั้งนี้ให้วินิจฉัยเป็นกรณีไม่มีสิทธิ และมีหนังสือแจ้งผลให้ผู้ประกันตนกรณีว่างงานทราบ

(๒) ถ้าครบ ๖ เดือนภายในระยะเวลา ๑๕ เดือนก่อนการว่างงานครั้งนี้ให้พิจารณาข้อ ๒.๕ ต่อไป

๒.๕ ตรวจสอบประวัติการขอรับประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงานภายในปีปฏิทินเดียวกัน จากฐานข้อมูลประวัติการรับประโยชน์ทดแทน

(๑) ภายในปีปฏิทินเดียวกันเคยใช้สิทธิรับประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงาน

เนื่องจากถูกเลิกจ้างมาแล้วครบ ๑๘๐ วัน ให้วินิจฉัยเป็นกรณีไม่มีสิทธิและมีหนังสือแจ้งผลให้ผู้ประกันตนกรณีว่างงานทราบ

(๒) ภายในปีปฏิทินเดียวกันเคยใช้สิทธิรับประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงาน

เนื่องจากลาออกมาแล้วครบ ๙๐ วัน ให้วินิจฉัยเป็นกรณีไม่มีสิทธิ และมีหนังสือแจ้งผลให้ผู้ประกันตนกรณีว่างงานทราบ

(๓) ภายในปีปฏิทินเดียวกันเคยใช้สิทธิรับประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงานเพราะเหตุตาม (๑) หรือเหตุตาม (๑) และ (๒) เกินกว่าหนึ่งครั้งรวมกันครบ ๑๘๐ วัน หรือในกรณีว่างงานเพราะเหตุตาม (๒) เกินกว่าหนึ่งครั้งรวมกันครบ ๙๐ วันแล้ว หากมีการว่างงานเกิดขึ้นอีกครั้งในปีปฏิทินเดียวกันและเกิดสิทธิต่อเนื่องไปยังปีปฏิทินถัดไป ให้พิจารณาตามข้อ ๒.๖ ต่อไป

(๔) กรณียังไม่เคยใช้สิทธิรับประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงานหรือเคยใช้สิทธิ

มาแล้ว ไม่ครบ ๙๐ วัน หรือ ๑๘๐ วัน แล้วแต่กรณี ให้พิจารณาข้อ ๒.๖ ต่อไป

๒.๖ ตรวจสอบประวัติการทำงานและการฝึกอบรมฝีมือแรงงานจากข้อมูลของกรมการจัดหางานและกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

(๑) กรณีปฏิเสธการทำงานหรือการฝึกอบรมฝีมือแรงงานให้วินิจฉัยเป็นกรณีไม่มีสิทธิและมีหนังสือแจ้งผลให้ผู้ประกันตนกรณีว่างงานทราบ

(๒) กรณีไม่เข้าหลักเกณฑ์ตามข้อ (๑) ให้พิจารณาข้อ ๒.๗ ต่อไป

๒.๗) ตรวจสอบสาเหตุการออกจากงานตามข้อมูลที่นายจ้างแจ้งไว้กับสำนักงานประกันสังคมและข้อมูลที่ผู้ประกันตนกรณีว่างงานแจ้งไว้ในแบบขึ้นทะเบียนหางานของกรมการจัดหางานเพื่อให้ได้ข้อยุติว่าออกจากงานเพราะสาเหตุใด

(๑) กรณีถูกเลิกจ้างโดยไม่มีความผิดหรือลาออกให้พิจารณาจ่ายประโยชน์ทดแทน ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด

(๒) กรณีถูกเลิกจ้างโดยนายจ้างแจ้งว่าเป็นการเลิกจ้างตามมาตรา ๗๘ (๒) และยังไม่ได้ข้อยุติตามที่นายจ้างกล่าวอ้าง ให้แจ้งผู้ประกันตนกรณีว่างงานดำเนินการใช้สิทธิตามกฎหมายคุ้มครองแรงงานให้แล้วเสร็จก่อน ทั้งนี้ให้แจ้งผู้ประกันตนกรณีว่างงานไปรายงานตัวตามที่กรมการจัดหางานกำหนด เมื่อได้ข้อยุติเป็นที่สุดว่า ผู้ประกันตนกรณีว่างงานมิได้กระทำความผิดตามที่นายจ้างกล่าวอ้าง ให้พิจารณาจ่ายประโยชน์ทดแทนในช่วงระยะเวลาที่เกิดสิทธิตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด

(๒.๑) กรณีผู้ประกันตนกรณีว่างงานยื่นคำร้องต่อพนักงานตรวจแรงงาน กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานและมีคำสั่งของพนักงานตรวจแรงงานแล้ว สำนักงานประกันสังคมจะรอการพิจารณาเป็นเวลาไม่เกิน ๔๕ วันเพื่อฟังผลว่านายจ้างหรือผู้ประกันตนกรณีว่างงานจะนำคดีไปสู่ศาลแรงงานหรือไม่โดยประสานข้อมูลจากกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานและศาลแรงงาน

(๒.๑.๑) กรณีนายจ้างหรือผู้ประกันตนกรณีว่างงานไม่นำคดีไปสู่ศาลแรงงาน ให้พิจารณาสาเหตุการออกจากงานตามคำสั่งของพนักงานตรวจแรงงาน กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน และพิจารณาวินิจฉัยประโยชน์ทดแทนตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด

(๒.๑.๒) กรณีนายจ้างหรือผู้ประกันตนกรณีว่างงานนำคดีไปสู่ศาลแรงงาน สำนักงานประกันสังคมจะรอผลการพิพากษาถึงที่สุด โดยผู้ประกันตนกรณีว่างงานจะต้องนำสำเนาคำพิพากษามาแสดง และในกรณีที่คำพิพากษายังไม่ถึงที่สุดสำนักงานประกันสังคมจะทำการตรวจสอบให้ได้ข้อยุติว่าคำพิพากษาดังกล่าวถึงที่สุดแล้ว จึงให้พิจารณาวินิจฉัยประโยชน์ทดแทนตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด

(๒.๒) กรณีผู้ประกันตนกรณีว่างงานไม่ยื่นคำร้องต่อพนักงานตรวจแรงงาน กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานแต่นำคดีไปสู่ศาลแรงงาน สำนักงานประกันสังคมจะรอผลการพิพากษาถึงที่สุด โดยผู้ประกันตนกรณีว่างงานจะต้องนำสำเนาคำพิพากษามาแสดง และในกรณีที่คำพิพากษาไม่ถึงที่สุด สำนักงานประกันสังคมจะทำการตรวจสอบให้ได้ข้อยุติว่าคำพิพากษาดังกล่าวถึงที่สุดแล้วจึงให้พิจารณาวินิจฉัยประโยชน์ทดแทนตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด

(๒.๓) กรณีผู้ประกันตนกรณีว่างงานไม่ยื่นคำร้องต่อพนักงานตรวจแรงงาน กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานหรือศาลแรงงาน สำนักงานประกันสังคมจะปฏิเสธการจ่ายประโยชน์ทดแทน

ข้อ ๓ ขั้นตอนในการวินิจฉัย

